

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Враца, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

Членове: Калин Тр. Тодоров
Пенка П. Петрова

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Въззивно гражданско дело № 20221400500442 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Образувано е по **жалба вх.№ 260948/15.04.2022 г.** на "Грейнстор БГ" ЕООД /в несъстоятелност/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, против Решение № 260011/01.03.2022 г. по гр.д.№ 1366/2020 г. по описа на Районен съд-Враца, с което е отхвърлен предявеният от дружеството-въззивник против Кооперация „Трудово производителна земеделска кооперация”Импулс” /ТПЗК "Импулс"/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, осъдителен иск за сумата 24 500 лв., представляваща част от вземане в общ размер от 245 000 лв. за пропуснати ползи от неизпълнен договор за покупко-продажба на пшеница от 09.08.2018 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление по чл.410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, и е осъден жалбоподателят да заплати деловодни разноски в размер на 1 560,00 лв.

В жалбата се поддържа, че атакуваният първоинстанционен съдебен акт е неправилен, поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Навеждат се доводи, че правото на защита на „Грейнстор БГ” ЕООД е нарушено, тъй като в проведеното на 11.02.2022 г. открито съдебно заседание, въпреки представените доказателства за наличието на особено непредвидено обстоятелство, попречило на представителя на ищеца да се яви, съдът е дал ход на делото и го е обявил за решаване. По този начин страната е лишена от правото да участва в процеса при разглеждане на делото в открито съдебно заседание и да упражни процесуалните права, за които е изтекъл срока в това

съдебно заседание.

Правят се оплаквания, че съдът е приел за недоказани фактически твърдения на ищеца, за които не му е указал с доклада по делото, че носи доказателствена тежест и че не сочи доказателства за установяване на тези факти. С това е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като изводите за неоснователност на предявения иск се основават именно на недоказаността на тези факти, а именно – че зърното по сключения между страните договор е било предназначено за изпълнение на задълженията по договора с „Титан Агро България” ЕООД, както и че последният договор е прекратен.

Като процесуално нарушение в жалбата се посочва и отказът на първоинстанционния съд да уважи част от доказателствените искания по исковата молба, с които е следвало да бъдат установени въпросните спорни твърдения.

Въззивникът намира, че районният съд неправилно е приложил и материалния закон, тъй като фактът дали ищецът е изправна страна по сключения с ответника договор е ирелевантен. Навежда доводи, че правнозначимият факт е дали е налице виновно неизпълнение на договорните задължения от страна на ответника. Развива съображения, че в чл.97 ЗЗД се съдържат правила за освобождаване на длъжника при забава на кредитора и неосказано съдействие за изпълнение, но в случая ответникът не твърди и не доказва, че е упражнил което и да е от правата по тази разпоредба, така че да се освободи от отговорност, дори и да е имало забава от страна на ищеца в качеството му на кредитор.

Според изложеното в жалбата, районният съд неправилно е приел, че не е доказано от ищеца, че количествата зърно по неизпълнения договор с ответника са били предназначени за изпълнение на договора на ищеца с „Титан Агро България” ЕООД, тъй като съвпадението на датите за доставка по двата договора води именно до този извод, а този факт е следвало да бъде доказан и с поисканите доказателства, които съдът не е допуснал. Посочва се, че се касае до родово определени вещи, които се индивидуализират единствено по годината на реколтата, а тази година съвпада и в двата договора.

Въззивникът моли за отмяна на обжалваното решение, уважаване на предявения иск и присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил **отговор вх.№ 262072/15.07.2022 г.** от адв.Л. Я., в качеството му на пълномощник на Кооперация ТПЗК "Импулс", в който се изразява становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила, правилно установена фактическа обстановка и правилно приложение на материалния закон.

Изразява се несъгласие с изложените в жалбата оплаквания за допуснати процесуални нарушения в първоинстанционното производство. Навеждат се доводи, че депозираната молба за отлагане на делото не съдържа никакви доказателства за обстоятелства, които да са основание за отлагане на първото съдебно заседание по делото, поради което съдът правилно и законосъобразно е дал ход на делото и го е обявил за решаване. Въззиваемият счита, че правото на защита на ищеца не е било нарушено, тъй като е получил редовно всички съдебни книжа, в т.ч. Определение № 262808/17.12.2021 г.,

което съдържа доклада по делото и произнасяне по всички предварителни въпроси и по доказателствените искания, както и отговора на исковата молба. Това води до извод, че ищецът е имал време да организира защитата си, вкл. чрез упълномощаване на адвокат, което обаче той не е направил. Намира за неоснователни и твърденията за неправилно приложение на материалния закон.

Въззиваемият моли обжалваното решение да бъде потвърдено и да му бъдат присъдени направените разноски пред въззивната инстанция.

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, в рамките на законоустановения срок по чл.259, ал.1 ГПК и срещу обжалваем съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269, изр.1 ГПК въззивният съд констатира, че обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

За да се произнесе по правилността на решението, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Районен съд-Враца е сезиран със заявление на "Грейнстор БГ" ЕООД за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК против ТПЗК "Импулс", *** за сумата 24 500 лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното ѝ изплащане. Въз основа на заявлението е образувано ч.гр.д.№ 188/2020 г. по описа на ВРС и е издадена Заповед № 73/28.01.2020 г., с която заявлението е уважено изцяло.

След постъпило възражение по чл.414 ГПК е подадена искова молба вх.№ 8596/24.06.2020 г. от "ГРЕЙНСТОР БГ" ЕООД, с която е предявен иск с правно основание чл.422 ГПК за признаване за установено, че ТПЗК "Импулс", *** дължи сумата по издадената заповед за изпълнение, въз основа на която е образувано гр.д.№ 1366/2020 г. по описа на РС-Враца.

С Определение № 260492/17.11.2020 г. заповедният съд е обезсилил издадената в полза на "ГРЕЙНСТОР БГ" ЕООД Заповед за изпълнение № 73/28.01.2020 г. по ч.гр.д.№ 188/2020 г. по описа на РС-Враца и е прекратил заповедното производство. Този съдебен акт е потвърден с Определение № 260133/24.02.2021 г. по в.ч.гр.д.№ 99/2021 г. по описа на Окръжен съд-Враца.

С оглед прекратяването на заповедното производство, "Грейнстор БГ" ЕООД като ищец в образуваното исково производство по гр.д.№ 1366/2020 г. по описа на РС-Враца е подал молба, с която е поискал на основание чл.214, ал.1 ГПК да бъде допуснато изменение на предявения иск чрез преминаване от установителен към осъдителен иск против ТПЗК "Импулс", *** за сумата 24 500.00 лв., частично от сумата 245 000.00 лв., представляваща пропуснати ползи от неизпълнен договор за покупко-продажба на пшеница доставка EXW: *** от 09.08.2018 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.10.2020 г. (датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК) до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че на 02.08.2018 г. "Грейнстор БГ" ЕООД е подписало договор за доставка на пшеница с "Титан Агро България" ЕООД за общо количество 5000 метрични тона пшеница по БДС, реколта 2018 г. при единична цена от 339 лв. на тон или общо 1 695 000 лв. Съгласно клаузите на този договор "Грейнстор БГ" ЕООД, в качеството си на продавач, се е задължило да достави стоката в периода 20-31.08.2018 г. Посочва се, че за да

изпълни така сключения договор, "Грейнстор БГ" ЕООД е закупило от ТПЗК "Импулс", *** част от общото количество стока, което е следвало да бъде доставено на "Титан Агро България" ЕООД, а именно – 500 метрични тона при цена от 290 лв. на тон, като съгласно сключения договор стоката е следвало да бъде доставена на ищеца най-късно до 19.08.2018 г. Твърди се, че ответникът не е изпълнил договора и не е доставил договореното количество пшеница, поради което договорът между "Грейнстор БГ" ЕООД и "Титан Агро България" ЕООД е прекратен едностранно от последното дружество, поради неизпълнение на задължението за доставка на договорените количества пшеница. Ищецът твърди, че по този начин е пропуснал полза от маржа в цената в размерна общо 245 000 лв. – 5000 тона по 49 лв. на тон. Тази пропусната полза е пряка и непосредствена последица от неизпълнението на договора от 09.08.2018 г. от страна на ответника, тъй като контрагентът на "Грейнстор БГ" ЕООД е прекратил договора именно поради недоставянето на конкретната партида от 500 метрични тона пшеница, реколта 2018 г. Съгласно чл.7.1, б."А" от договора между страните в настоящето производство, купувачът има право на компенсаторна неустойка в размер на 30 на сто от стойността на недоставеното количество, която в случая се равнява на 43 500 лв., но тази сума не е достатъчна да покрие размера на пропусната от купувача полза, равняваща се на 245 000 лв., което поражда правен интерес от търсене на съдебна защита.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ТПЗК "Импулс", ***, чрез пълномощника адв.Л. Я., който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан.

Ответникът не оспорва изложените в исковата молба твърдения, че на 09.08.2018 г. между страните е сключен договор за покупко-продажба на пшеница доставка EXW: ***, по силата на който е договорена продажбата на 500 метрични тона пшеница при цена от 290 лв. на тон и срок за приемане на пшеницата от 09.08.2018 г. до 19.08.2018 г. Оспорва твърдението на ищеца, че по силата на този договор "Грейнстор БГ" ЕООД е закупило договореното количество пшеница, както и твърдението, че по силата на този договор кооперацията е поела задължение да достави на купувача договореното количество зърно. Навежда доводи, че в чл.4.1 от сключения между страните договор е уговорен начинът на доставка и получаване на пшеницата, а именно: продавачът се задължава в период от 09-19.08.2018 г. да натовари зърното в базата си в *** на транспортни средства на купувача, след авизиране от страна на купувача. Позовава се и на чл.6, т.6.2 от договора, в който е посочено, че плащането на договорената цена се извършва преди доставката или в момента на доставката, след издаване на данъчна фактура. Ответникът счита, че според тези текстове не продавачът е имал задължение да достави зърното, а купувачът е имал задължение предварително да го уведоми за датата на товарене на зърното, както и да осигури транспортни средства. Твърди, че в посочения в договора срок ищецът не го е уведомил за получаването на пшеницата и не е осигурил транспортни средства за товаренето ѝ, поради което самият ищец е в забава.

В отговора се посочва, че между същите страни е водено друго дело за същия договор, по което с влязло в сила Решение № 135/29.07.2019 г. по т.д. № 7/2019 г. по описа на ОС-Враца е отхвърлен като неоснователен предявеният от "Грейнстор БГ" ЕООД иск за осъждане на ТПЗК "Импулс" за

заплащане на неустойката по чл.7, т.7.1, б."а" от договора, като основният мотив на съда е, че кооперацията не е била в изпълнение на задълженията си по договора. Посочва се, че от събраните по това дело доказателства е установено, че в договорения период на доставката в базата на кооперацията е било налично количеството пшеница, че кооперацията е издала проформа фактура, по която не е постъпило плащане, както и че няма данни да е извършено уведомяване от купувача за готовност за товарене на стоката.

Развиват се съображения, че отговорността по чл.82 ЗЗД е обусловена от настъпването на вреда, която е в причинна връзка с изпълнение на договора, а в случая липсват и двата елемента, тъй като от една страна не е налице изпълнение от страна на длъжника, а от друга страна кредиторът не е изправна страна, тъй като не е изпълнил задълженията си по договора.

В допълнение се оспорват и твърденията на ищеца за едностранно прекратяване на сключения договор с "Титан Агро България" ЕООД от 02.08.2018 г., поради изпълнение на първата доставка. Навеждат се доводи, че представеното уведомление от 21.08.2018 г. не доказва, че този договор е бил действително развален поради изпълнение от страна на длъжника по него. Посочва се, че дори и договорът да е развален, това обстоятелство не може да бъде вменено във вина на настоящия ответник.

Пред първоинстанционния съд са събрани писмени доказателства, които обсъдени поотделно и в тяхната пълнота, дават основание на настоящия съдебен състав да приеме за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от представеното с исковата молба заверено копие от Договор за покупко-продажба на пшеница доставка EXW: *** от 09.08.2018г. е видно, че ТПЗК"Импулс" се е задължила да прехвърли на "Грейнстор БГ"ЕООД собствеността върху 500 МТ пшеница български произход, реколта 2018г., насипна. Съгласно чл.4.1. продавачът се е задължил да натовари стоката на транспортни средства на купувача в периода от 09.08.2018г. до 19.08.2018г. след авизиране от страна на купувача, а в чл.4.2 е договорено е приемането на стоката да извършва в базата на продавача в ***.

В чл.6.1. е договорена цена на стоката от 290лв. за тон, а съгласно чл.6.2. плащането на цената се извършва в лева преди доставката или в момента на доставката след издаване на данъчна фактура. В Чл.7.1. от договора се съдържа клауза за санкция при изпълнение и е предвидено, че в случай че стоката или част от нея не бъде доставена в сроковете по т.4 купувачът има право да прекрати договора и да иска плащане на неустойка от 30% от стойността на недоставеното количество.

За доказване на препърпените вреди, ищецът е представил заверено копие от Договор за покупко-продажба на пшеница доставка EXW – с.Девене, общ.Враца, ***, общ.Криводол и с.Борован, общ.Борован от 02.08.2018 г., от който е видно, че "Грейнстор БГ" ЕООД се е задължил да прехвърли на "Титан Агро България" ЕООД собствеността върху 5000 МТ пшеница от български произход, насипно, в периода от 20.08.2018 г. до 31.08.2018 г., както следва: до 20.08.2018 г. не по-малко от 500 МТ, до 23.08.18 г. не по-малко от 1500 МТ, до 26.08.18 г. не по-малко от 1500 МТ, до 29.08.18 г. не по-малко от 1000 МТ и до 31.08.18 г. останалите 500 МТ. Договорена е продажна цена от 339,00 лв. за метричен тон от стоката, без ДДС. Приложено е и заверено копие от уведомление от 21.08.2018 г., с което "Титан Агро

България" ЕООД уведомява "Грейнстор БГ" ЕООД, че поради неизпълнение на задълженията му по договора от 02.08.18 г., а именно – не доставяне на първата партида в срок до 20.08.18 г., му дава срок от 2 дни от получаване на уведомлението да изпълни задълженията си, като при неизпълнение в така посочения срок, договорът ще се счита за развален на основание чл.87 ЗЗД, поради виновно неизпълнение.

Ответникът е представил заверено копие от Решение № 135/29.07.2019 г. по т.д.№ 7/2019 г. по описа на Окръжен съд-Враца, от което е видно, че съдът е бил сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.92, ал.1 вр. чл.79 ЗЗД на "Грейнстор БГ" ЕООД против ТПЗК "Импулс", *** за сумата 43 500 лв., представляваща неустойка от неизпълнен договор за покупко-продажба на пшеница от 09.08.2018 г. С посочения съдебен акт искът е отхвърлен като неоснователен и недоказан с мотиви, че не може да бъде обоснован извод за виновно неизпълнение на договорните задължения от страна на ответната кооперация. Това решение е потвърдено с Решение № 729/14.04.2020 г. по в.т.д.№ 5217/2019 г. по описа на Апелативен съд-София, а с Определение № 303/17.05.2021 г. по т.д.№ 1654/2020 г. по описа на ВКС не е допуснато касационно обжалване на въззивния съдебен акт.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.79, ал.1, пр.2 вр. чл.82 ЗЗД.

Фактическият състав на търсената договорна отговорност включва следните елементи: валиден договор между страните, пораждащ за всяка от тях твърдените права и задължения, виновно неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника, вреда, причинна връзка между вредата и неизпълнението и установен размер на вредата.

В конкретния случай между страните не се спори, че на 09.08.2018 г. помежду им е бил сключен валиден договор за покупко-продажба на пшеница, в който е постигнато съгласие за изпълнението и плащането, като е предвидено, че продавачът се задължава да натовари, т.е. да предаде стоката на транспортни средства на купувача в периода от 09.08.2018г. до 19.08.2018г., а купувачът е поел задължение за заплати договорената цена преди доставката или в момента на доставката след издаване на данъчна фактура.

Спори се по отношение на втория елемент от посочения фактически състав, а именно – налице ли е виновно неизпълнение от страна на продавача ТПЗК "Импулс", ***.

Настоящият съдебен състав намира, че този спор вече е разрешен с влязло в сила решение, постановено по воденото между същите страни съдебно производство. Както бе посочено, с Решение № 135/29.07.2019 г. по т.д.№ 7/2019 г. по описа на Окръжен съд-Враца, е бил отхвърлен предявен от "Грейнстор БГ" ЕООД против ТПЗК "Импулс", *** осъдителен иск с правно основание чл.92, ал.1 вр. чл.79 ЗЗД за сумата 43 500 лв., представляваща неустойка от неизпълнение на същия договор за покупко-продажба на пшеница от 09.08.2018 г.

Действително правните квалификации на предявените иски в двете съдебни производства са различни, но твърденията за съществуването на заявеното за съдебна защита спорно субективно материално право на ищеца по всяко от делата, се основават на едни и същи твърдени от ищеца

правопораждащи факти, като основание на иска по смисъла на чл. 298, ал. 1 ГПК Основанието на иска следва да се схваща като съвкупността от правнорелевантните за съществуването на спорното право факти с юридическо значение, а не като формалната негова правна квалификация, съобразно материалния закон. Ето защо във всички случаи, в които различни права се заявяват от ищеца като съществуващи или се отричат като несъществуващи по различни дела, но въз основа на едни и същи техни правопораждащи, правопогасяващи, правоотричащи факти, съдът, при наличието на влязло в сила решение между същите страни, с което наличието или неналичието на спорно право, основано на същите факти/групи от факти/, заявени и по делото, с което е сезиран, и релевантни за спорното право по същото, е вече признато или отречено със сила на пресъдено нещо именно поради установяването на осъществяването или неосъществяването на пораждащия го фактически състав, е длъжен да зачете влязлото в сила решение и при собственото си произнасяне по делото. В случая с постановеното решение по т.д. № 7/29.07.2019 г. по описа на ВрОС съдът се е произнесъл по иск с правно основание чл.92 ЗЗД за присъждане на сума, представляваща договорна неустойка. По своята правна същност неустойката представлява форма на договорна отговорност и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Както бе посочено, този иск е отхвърлен с мотивите, че не е налице виновно неизпълнение на договорните задължения от страна на ТПЗК "Импулс", ***.

В рамките на настоящето производство се цели ангажиране на договорната отговорност на кооперация със същите фактически твърдения, а именно – сключен между страните договор за покупко-продажба на пшеница от 09.08.2018 г. и виновно неизпълнение на задълженията от страна на ответната ТПЗК "Импулс", ***, без да се излагат факти, настъпили след постановяване на решението по първоначално воденото съдебно производство.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че обективните предели на силата на пресъдено нещо обхващат разрешаването на спорния между страните въпрос относно наличието или липсата на виновно неизпълнение от страна на ТПЗК "Импулс", *** на задълженията ѝ по сключения между страните договор от 09.08.2018 г.

Доколкото настоящият съдебен състав дължи и самостоятелна преценка въз основа на събраните в настоящето съдебно производство доказателства, следва да бъде отбелязано, че въз основа на същите не може да бъде обоснован извод, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договора от 09.08.2018 г. Съгласно чл.320 ТЗ, когато е уговорено стоката да се приеме в склада на продавача, страните определят в какви срокове и по какъв начин продавачът ще уведоми купувача, че тя е готова за предаване, а ако това не е определено, уведомяването се прави поне три дни преди деня на предаването, а ако страните са в различни населени места – поне пет дни преди този ден. Както бе посочено, в случая страните в чл.4.1 и чл.4.2 са договорили, че продавачът се е задължавал да натовари стоката на транспортни средства на купувача в периода от 09.08.2018г. до 19.08.2018г. след авизиране от страна на купувача, а приемането на стоката се извършва в базата на продавача в ***. Следователно е налице изрично договоряне относно начина, времето и мястото на предаването, респ. приемането на доставката, с оглед на което за продавача не е налице задължение да

уведомява купувача за готовността си да натовари пшеницата – според договореното, това може да стане във всеки един ден от посочения период. Същевременно задължението на продавача да продаде (натовари) стоката възниква след авизиране (уведомяване) от страна на купувача и осигуряване на транспортни средства, които задължения ищецът не твърди да е изпълнил, а и от доказателствата по делото не се установява това да е сторено. Следователно е налице неизпълнение от страна на кредитора-купувач, което е довело до невъзможност на длъжника-продавач да изпълни своето задължение за фактическото предаване на уговореното количество пшеница, т.е. налице е забава на кредитора по смисъла на чл.95, пр.2 ЗЗД, тъй като купувачът не е оказал необходимото съдействие на продавача, без което последният не би могъл да изпълни задълженията си по договора.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че не са доказани и останалите елементи от фактическия състав на договорната отговорност.

В случая се претендира обезщетяване на вреди под формата на пропуснати ползи, при което трябва да съществува сигурност за увеличаване имуществото на кредитора, която сигурност не се предполага. Както в правната доктрина, така и в съдебната практика, пропуснатата полза се дефинира като неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора. Установяването на пропуснатата полза се основава на предположение за състоянието, в което имуществото на кредитора би се намирало, ако длъжникът беше изпълнил точно задължението си, съпоставено с имуществото му към момента на неизпълнението. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването.

За доказване на претендираните вреди ищецът е представил Договор за покупко-продажба на пшеница доставка EXW – с.Девене, общ.Враца, ***, общ.Криводол и с.Борован, общ.Борован от 02.08.2018 г., от който е видно, че "Грейнстор БГ" ЕООД се е задължил да прехвърли на "Титан Агро България" ЕООД собствеността върху 5000 МТ пшеница от български произход, насипно, в периода от 20.08.2018 г. до 31.08.2018 г., като първата доставка от 500 МТ е договорена за срок до 20.08.2018 г. По делото липсват доказателства, въз основа на които може да бъде направен обоснован извод, че с пшеницата по сключения между страните договор е следвало да бъде изпълнено задължението на "Грейнстор БГ" ЕООД за първата доставка по договора му с "Титан Агро България" ЕООД. В договорите липсват клаузи, въз основа на които да бъде направена такава връзка, а извод не може да бъде направен и от датите на сключването им, тъй като договорът между "Грейнстор БГ" ЕООД и "Титан Агро България" ЕООД предхожда процесния договор, т.е. към момента на сключване на първия договор все още не е имало договорни отношения между страните в настоящия правен спор, които да дават сигурност на настоящия ищец, че с доставката на пшеницата по втория договор може да изпълни задълженията си по първия договор. Въззивният съд на основание чл.266, ал.3 ГПК допусна гласни доказателства пред настоящата инстанция за доказване на твърденията на ищеца относно знанието на бившия председател на ТПЗК "Импулс" за сключения договор

между "Грейнстор БГ" ЕООД и "Титан Агро България" ЕООД, както и че закупената пшеница по сключения между страните договор е предназначена за изпълнение на задълженията по първия договор, но въззивникът не изпълни процесуалното си задължение да доведе допуснатите до разпит свидетели, поради което същите бяха заличени.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че не са доказани предпоставките за ангажиране договорната отговорност на ТПЗК "Импулс", ***, поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен и доказан. Като е достигнал до същия извод, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора пред настоящата съдебна инстанция право на разноси има въззиваемата кооперация, поради което на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да ѝ бъдат присъдени направените такива за адвокатска защита в размер на 1 560 лв. с ДДС, съобразно представения списък по чл.80 ГПК и приложеното към него преводно нареждане.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260011/01.03.2022 г. по гр.д.№ 1366/2020 г. на Районен съд-Враца.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК "ГРЕЙНСТОР БГ" ЕООД, /в несъстоятелност/, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на Кооперация „Трудово производителна земеделска кооперация”Импулс”, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, направените пред въззивната инстанция разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **1 560,00 лв. с ДДС**.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____